

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä helmikuuta 1996

N:o 92—97

SISÄLLYS

N:o		Sivu
92	Asetus lääkelaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta	221
93	Asetus metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta	223
94	Asetus maaseutuelinkeinoasetuksen muuttamisesta	232
95	Asetus rakennusasetuksen 1 a §:n 2 momentin kumoamisesta	240
96	Asetus rakennusohjeasetuksen kumoamisesta	241
97	Valtioneuvoston päätös tunnustettujen puutarhatuottajien markkinointiorganisaatioiden tukemisesta .	242

N:o 92

Asetus lääkelaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

kumotaan lääkelaitoksesta 29 päivänä tammikuuta 1993 annetun asetuksen (132/93) 19 § sekä

muutetaan 8—10 ja 20 § seuraavasti:

8 §

Lääkelaitoksessa on lääkelautakunta, eläinlääkelautakunta ja valvontalautakunta.

Asianomainen ministeriö kutsuu lääkelaitoksen esityksestä lautakuntien jäsenet ja varajäsenet enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan sekä määrää lautakuntien puheenjohtajat ja varapuheenjohtajat. Lautakunnan jäsenillä tulee olla yksi tai useampi varajäsen.

Lääkelaitoksen lautakunnassa asian esittelee ylijohtajan määräämä virkamies. Sihteerinä toimii ylijohtajan määräämä virkamies.

Lautakunnat ovat päätösvaltaisia kokouksen puheenjohtajan ja enemmistön jäsenistä ollessa läsnä.

Jos lautakunnassa ilmenee erimielisyyttä asian ratkaisemisesta, päätetään asia äänestyksellä. Lautakunnan päätökseksi tulee enemmistön kannattama ehdotus ja äänen mennessä tasan se ehdotus, jota kokouksen puheenjohtaja on kannattanut.

9 §

Lääkelautakunnassa käsitellään ja ratkaistaan asiat, jotka koskevat ihmisille tarkoitettua lääkevalmisteen lääkelain (395/87) 21 §:n 1 momentissa tarkoitettua myyntiluvan myöntämistä ja sanotun lain 27 ja 94 §:ssä tarkoitettua myyntiluvan peruuttamista.

Eläinlääkelautakunnassa käsitellään ja ratkaistaan asiat, jotka koskevat eläinlääkevalmisteen lääkelain 21 §:n 1 momentissa tarkoitettua myyntiluvan myöntämistä ja sanotun lain 27 ja 94 §:ssä tarkoitettua myyntiluvan peruuttamista.

Lääkelautakunnassa on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi enintään kahdeksan muuta jäsentä. Yhden jäsenistä tulee edustaa bioteknologian, yhden epämuodostumaopin, yhden farmakologian, yhden farmasian, yhden sisätautiopin ja yhden yleislääketieteen asiantuntemusta.

Eläinlääkelautakunnassa on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi enintään neljä muuta jäsentä. Yhden jäsenistä tulee edustaa elintarvikehygienian, yhden eläinlääketieteen, yhden farmakologian ja yhden pieneläinlääketieteen asiantuntemusta.

Lääkelautakunnan tai eläinlääkelautakunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja taikka muu jäsen ei saa olla lääketehaan, lääketukukaupan, lääkelain 84 §:ssä tarkoitetun lääkkeen valmistajan, lääkevalmisteen myyntiluvan hakijan tai myyntiluvan haltijan taikka jotakin edellä mainittua yhteisöä edustavan liikkeen hallinto- tai johtoelimen jäsenenä eikä niiden toimihenkilönä eikä myöskään myyntiluvan hakijan tai myyntiluvan haltijan asiamiehenä tai yhteyshenkilönä. Hänellä ei saa olla edellä mainittuihin yhteisöihin muitakaan sellaisia taloudellisia tai muun laatuksia sidonnaisuuksia, jotka voisivat vaarantaa luottamusta hänen puolueettomuuteensa. Jäsenten ja varajäsenten on ennen tehtävään nimeämistä annettava selvitys myös kaikista epäsuorista sidonnaisuuksista mainittuihin yhteisöihin.

10 §

Valvontalautakunnassa käsitellään ja ratkaistaan asiat, jotka koskevat:

1) lääkelain 8 §:ssä tarkoitetun, lääkkeiden teollista valmistusta koskevan luvan ja lääkelain 32 §:ssä tarkoitetun lääketukkaupaluvan myöntämistä sekä sanotun lain

101 a §:ssä tarkoitettua edellä mainittujen lupien peruuttamista;

2) veripalvelutoiminnasta annetun lain (968/94) 3 §:ssä tarkoitetun luvan myöntämistä sekä sanotun lain 5 §:ssä tarkoitettua luvan peruuttamista;

3) lääkelain 40 ja 43 §:ssä tarkoitettua apteekkiluvan myöntämistä, sanotun lain 49 §:ssä tarkoitettua väliaikaista kieltoa hoitaa apteekkia ja lain 50 §:ssä tarkoitettua apteekkiluvan peruttamista; sekä

4) lääkelain 51 §:ssä tarkoitettuja kurinpito-toimia.

Valvontalautakunnassa on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi enintään kaksi muuta jäsentä. Yhden jäsenistä tulee edustaa farmaseuttista ja yhden oikeudellista asiantuntemusta.

20 §

Lääkelaitoksen johtokunnan ja lautakuntien jäsenet, pysyvät asiantuntijat sekä asiantuntijaryhmien jäsenet saavat suorittamistaan tehtävistä palkkiota ja matkakustannusten korvausta asianomaisen ministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1996.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkkäre*

N:o 93

Asetus**metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1474/95) nojalla:

1 luku

Metsäkeskuksia koskevat säännökset

1 §

Metsäkeskuksen tehtävät

Metsäkeskuksen tehtävänä on:

- 1) edistää metsien kestävää hoitoa ja käyttöä sekä niiden monimuotoisuuden säilymistä ja muuta metsätalouden ympäristönsuojelua;
- 2) seurata toimialueellaan metsätalouden ja metsien tilaa ja kehitystä sekä tehdä niihin liittyviä esityksiä ja aloitteita;
- 3) edistää metsätalouden yhteistoimintaa;
- 4) edistää ja suorittaa alueellista ja tilakoh- taista metsäsuunnittelua;
- 5) suunnitella ja toteuttaa valtion rahoitus- tuella tehtäviä metsätalouden töitä puun- tuotannon kestävyuden turvaamiseksi, metsien monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja met- säluonnon hoitamiseksi;
- 6) laatia toimialuettaan koskeva metsäta- louden tavoiteohjelma;
- 7) suorittaa metsätaloutta edistävää koulu- tus-, neuvonta- ja tiedotustoimintaa;
- 8) edistää metsätaloutteen perustuvien elin-

keinojen kehittämistä sekä antaa metsän- omistajille ja muille metsätalouden piirissä työskenteleville ammattiapua metsätalouden harjoittamiseen liittyvissä asioissa;

9) osallistua tehtäviinsä liittyvään kansain- väliseen yhteistoimintaan; sekä

10) suorittaa muut sille säädetyt tai maa- ja metsätalousministeriön määräämät tehtä- vät.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen tehtävi- en lisäksi metsäkeskukset valvovat metsäta- loutta koskevien lakien noudattamista ja hoi- tavat muita viranomaistehtäviä sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

2 §

Metsäkeskuksen johtokunnan tehtävät

Metsäkeskuksen johtokunnan tehtävänä on:

- 1) päättää metsäkeskuksen toimintalinjoista sekä neuvottelutavoitteista maa- ja metsäta- lousministeriön kanssa käytäviä tulosneuvot- teluja varten;
- 2) päättää monivuotista toiminta- ja talous- suunnitelmaa koskevista asioista sekä vah- vistaa vuotuinen toimintasuunnitelma ja ta- lousarvio;

3) vahvistaa metsäkeskuksen työjärjestys;
 4) päättää valtion rahoitustuella tehtäviä metsätalouden töitä koskevan ehdotuksen tekemisestä maa- ja metsätalousministeriölle;

5) päättää metsänhoitoyhdistyksistä annetussa laissa (558/50) metsäkeskuksen tehtäväksi säädetyistä asioista lukuun ottamatta asioita, joissa on kysymys yksityistä kansalaista tai yhteisöä yksittäisessä asiassa välittömästi koskevasta päätöksenteosta;

6) päättää kiinteistön, toimitilojen hallintaan oikeuttavien osakkeiden sekä muun arvoltaan merkittävän omaisuuden myynnistä ja ostosta, metsäkeskuksen toimivallan puitteissa omaisuuden kiinnittämisestä ja vakuuden antamisesta sekä muusta taloudellisesti merkittävästä asiasta;

7) vahvistaa metsäkeskuksen tilinpäätös ja hyväksyä toimintakertomus;

8) ylimpänä toimielimenä valvoa metsäkeskuksen toimintaa lukuun ottamatta metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetun lain (1474/95) 5 §:n 1 momentissa tarkoitettujen viranomaisasioiden (*viranomaisasia*) ratkaisemista; sekä

9) käsitellä muut metsäkeskuksen toiminnan kannalta merkittävät asiat.

3 §

Metsäkeskuksen johtokunnan kokoonpano

Metsäkeskuksen johtokunnassa on kaksi valtion edustajaa, joista toinen edustaa ympäristönsuojelullista asiantuntemusta ja toinen Metsähallitusta niissä metsäkeskuksissa, joiden toimialueen metsätalousmaasta merkittävä osa on Metsähallituksen hallinnassa olevia valtion maita. Muista jäsenistä kolme nimitetään asianomaisen metsäkeskuksen toimialueen edustavimpien metsänomistajajärjestöjen ja yksi edustavimman metsäteollisuuden järjestön ehdottamista henkilöistä. Yksi jäsenistä nimitetään metsäkoneurakoitsijoiden, metsätyöntekijöiden ja metsäkeskuksen henkilöstöä edustavien edustavimpien järjestöjen ehdottamista henkilöistä.

Metsänomistajien edustajia koskevaa ehdotusta tehtäessä on huolehdittava siitä, että asianomaisen metsäkeskuksen toimialueen eri metsänomistajaryhmät tulevat ehdotuksessa huomioon otetuiksi.

4 §

Metsäkeskuksen johtokunnan jäsenten kelpoisuus

Metsäkeskuksen johtokunnan jäsenellä tulee olla metsäkeskuksen toimialueen metsätaloudellisten olosuhteiden tuntemusta.

Johtokunnan jäseneksi ei saa nimittää henkilöä, joka johtokunnan toimikauden alkaessa on täyttänyt 65 vuotta. Johtokunnan jäseneksi ei myöskään saa nimittää henkilöä, jonka muu tehtävä tai asema voi olla ristiriidassa metsäkeskuksen lakisääteisten tehtävien kanssa.

5 §

Eron myöntäminen ja metsäkeskuksen johtokunnan täydentäminen

Jos metsäkeskuksen johtokunnan jäsen eroaa tai kuolee kesken toimikauden, nimitetään hänen tilalleen uusi jäsen johtokunnan jäljellä olevaksi toimikaudeksi samassa järjestyksessä kuin alkuperäinen jäsen on nimetty.

Eron johtokunnan jäsenelle myöntää johtokunta.

6 §

Metsäkeskuksen johtokunnan järjestäytyminen ja toiminta

Metsäkeskuksen johtokunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan tai tämän ollessa estynyt, varapuheenjohtajan kutsusta.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun kokouksen puheenjohtaja ja vähintään puolet muista jäsenistä on saapuvilla. Johtokunnan päätökseksi tulee se mielipide, jota enemmän kuin puolet läsnäolevista on kannattanut, tai äänten mennessä tasan, se mielipide, johon puheenjohtaja on yhtynyt.

7 §

Metsäkeskuksen henkilöstö

Metsäkeskuksessa on johtaja ja tarpeellisen määrä viranomaisasioita ratkaisevia toimihenkilöitä (*viranomais-toimihenkilö*). Muusta henkilöstöstä määrätään työjärjestyksessä.

8 §

*Metsäkeskuksen henkilöstön
kelpoisuusvaatimukset*

Metsäkeskuksen johtajan kelpoisuusvaatimuksena on tehtävään soveltuva korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys metsätalouteen, hallinnollisten tehtävien tuntemus ja johtamistaito.

Viranomaistoimihenkilön kelpoisuusvaatimuksena on tehtävään soveltuva korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys metsätalouteen ja sitä koskevaan lainsäädäntöön sekä hallinnollisten tehtävien tuntemus.

9 §

Metsäkeskuksen johtajan tehtävät

Metsäkeskuksen johtajan tehtävänä on johtaa, valvoa ja kehittää metsäkeskuksen toimintaa sekä vastata toiminnan tuloksellisuudesta. Johtaja huolehtii myös johtokunnan käsiteltävien asioiden valmistelusta ja johtokunnan päätösten täytäntöönpanosta.

10 §

*Metsäkeskuksen johtokunnan jäsenen ja
johtajan esteellisyys*

Metsäkeskuksen johtokunnan jäsenen sekä johtajan ja hänen sijaisensa esteellisyydestä on soveltuvin osin voimassa, mitä hallintomenettelylaissa (598/82) virkamiehen esteellisyydestä säädetään.

11 §

Metsäkeskuksen toimien täyttäminen

Metsäkeskuksen johtajan valitsee johtokunta. Päätös on alistettava maa- ja metsätalousministeriön vahvistettavaksi. Johtajan sijaisen määrää johtokunta. Sijaiseksi ei saa määrätä viranomaistoimihenkilöä.

Viranomaistoimihenkilön nimittää johtokunta. Nimityspäätös ja päätös, jolla viranomaistoimihenkilö ilman omaa pyyntöä vapautetaan tehtävistään, on alistettava maa- ja metsätalousministeriön vahvistettavaksi. Toimen täyttämiseksi noudatetaan, mitä valtion virkamiesasetuksessa (971/94) säädetään viran haku- ja täyttämismenettelystä.

Muut toimet täyttää johtaja, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

Muun kuin 2 momentissa tarkoitetun toi-

men avoinnaolosta on ilmoitettava asianmukaisella tavalla.

12 §

Asioiden ratkaiseminen

Metsäkeskuksen johtokunta ratkaisee sen tehtäväksi säädetyt asiat.

Viranomaisasiat ratkaisee siihen tehtävään nimitetty metsäkeskuksen toimihenkilö.

Muut kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitetut asiat ratkaisee johtaja, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

Jos syntyy epätietoisuutta siitä, kuuluuko asia viranomaistoimihenkilön vai johtokunnan tai johtajan ratkaisovaltaan, päättää asian ratkaisijasta maa- ja metsätalousministeriö.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut asiat ratkaistaan esittelystä. Esittelystä muissa asioissa määrätään tarvittaessa työjärjestyksessä.

2 luku

Metsätalouden kehittämiskeskus

13 §

Metsätalouden kehittämiskeskuksen tehtävät

Metsätalouden kehittämiskeskus Tapion (*kehittämiskeskus*) tehtävänä on:

1) edistää metsien kestävää hoitoa ja käyttöä sekä niiden monimuotoisuuden säilymistä ja muuta metsätalouden ympäristönsuojelua;

2) seurata metsätalouden ja metsien tilaa ja kehitystä sekä tehdä niihin liittyviä esityksiä ja aloitteita;

3) tuottaa metsätaloudellisia asiantuntija-, kehittämis- ja koulutuspalveluja;

4) edistää ja kehittää metsäsuunnittelua;

5) suorittaa metsätaloutta palvelevaa julkaisu- ja tiedotustoimintaa;

6) ylläpitää ja kehittää metsätalouden tietohallintoa;

7) kehittää metsänhoidon ja metsien peruseräparannustöiden menetelmiä puuntuotannon kestävyuden turvaamiseksi, metsien monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja metsäluonnon hoitamiseksi;

8) edistää metsätalouteen perustuvien elinkeinojen kehittämistä;

9) osallistua tehtäviinsä liittyvään kansainväliseen yhteistyöhön; sekä

10) suorittaa muut sille säädetyt ja maa- ja metsätalousministeriön määräämät tehtävät.

Kehittämiskeskuksen on erityisesti julkaisu- ja tiedotustoiminnassaan huolehdittava siitä, että ruotsinkieliset metsänomistajat saavat tarpeelliset palvelut äidinkielellään.

14 §

Kehittämiskeskuksen johtokunnan tehtävät

Kehittämiskeskuksen johtokunnan tehtävänä on:

1) päättää kehittämiskeskuksen toimintalinjoista sekä neuvottelutavoitteista maa- ja metsätalousministeriön kanssa käytäviä tuloneuvotteluja varten;

2) päättää monivuotista toiminta- ja taloussuunnitelmaa koskevista asioista sekä vahvistaa vuotuinen toimintasuunnitelma ja talousarvio;

3) vahvistaa kehittämiskeskuksen työjärjestys;

4) päättää kiinteistön, toimitilojen hallintaan oikeuttavien osakkeiden sekä muun arvoltaan merkittävän omaisuuden myynnistä ja ostosta, kehittämiskeskuksen toimivaltaan kuuluvan kiinnityksen hakemisesta ja vakuuden antamisesta sekä muusta taloudellisesti merkittävästä asiasta;

5) vahvistaa kehittämiskeskuksen tilinpäätös ja hyväksyä toimintakertomus;

6) ylimpänä toimielimenä valvoa kehittämiskeskuksen toimintaa; sekä

7) käsitellä muut kehittämiskeskuksen toiminnan kannalta merkittävät asiat.

15 §

Kehittämiskeskuksen johtokunnan kokoonpano

Kehittämiskeskuksen johtokuntaan kuuluu kaksi valtion edustajaa, joista toinen edustaa maa- ja metsätalousministeriötä, kolme metsäkeskusten edustajaa ja yksi metsäteollisuuden edustaja sekä kehittämiskeskuksen johtaja.

Metsäkeskuksia edustavien jäsenten nimitämisestä säädetään metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksista annetun lain 10 §:n 2 momentissa. Jäseniä nimitettäessä otetaan huomioon maan eri osat ja alueellinen tasapuolisuus. Jäsen ehdotuksen tekee metsäkeskuksen johtokunta. Maa- ja

metsätalousministeriö antaa tarpeelliset hallinnolliset määräykset metsäkeskuksia edustavien jäsen ehdokkaiden valintamenettelystä.

Maa- ja metsätalousministeriö pyytää edustavimmalta metsäteollisuuden järjestöltä ehdotuksen ehdokkaiksi metsäteollisuutta edustavaksi jäseneksi johtokuntaan.

16 §

Kehittämiskeskuksen johtokunnan jäsenen kelpoisuus ja ero

Kehittämiskeskuksen johtokunnan jäseneksi ei saa määrätä henkilöä, joka johtokunnan toimikauden alkaessa on täyttänyt 65 vuotta.

Jos johtokunnan jäsen eroaa tai kuolee kesken toimikauden, määrätään hänen tilalleen uusi jäsen johtokunnan jäljellä olevaksi toimikaudeksi samassa järjestyksessä kuin alkuperäinen jäsen on määrätty.

17 §

Kehittämiskeskuksen johtokunnan järjestäytyminen ja toiminta

Kehittämiskeskuksen johtokunnan puheenjohtajana toimii maa- ja metsätalousministeriön edustaja. Varapuheenjohtajan valitsee johtokunta.

Johtokunnan kokoontumiseen ja päätöksentekoon sovelletaan, mitä 6 §:ssä metsäkeskuksen johtokunnan osalta säädetään.

18 §

Kehittämiskeskuksen henkilöstö

Kehittämiskeskuksessa on johtaja. Muusta henkilöstöstä määrätään työjärjestyksessä.

19 §

Kehittämiskeskuksen johtaja

Kehittämiskeskuksen johtajan tehtävänä on johtaa, valvoa ja kehittää kehittämiskeskuksen toimintaa sekä vastata toiminnan tuloksellisuudesta. Johtaja huolehtii myös johtokunnassa käsiteltävien asioiden valmistelusta ja johtokunnan päätösten täytäntöönpanosta.

Johtajan kelpoisuusvaatimuksena on tehtävään soveltuva korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys metsätalouteen, hallinnollisten tehtävien tuntemus ja johtamistaito.

20 §

Kehittämiskeskuksen toimien täyttäminen

Kehittämiskeskuksen johtajan valitsee johtokunta. Päätös on alistettava maa- ja metsätalousministeriön vahvistettavaksi. Johtajan sijaisen määrää johtokunta.

Muut toimet täyttää johtaja, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

Toimien avoinnaolosta on ilmoitettava asianmukaisella tavalla.

3 luku

Metsäkeskuksia ja kehittämiskeskusta koskevat yhteiset säännökset

21 §

Toiminta- ja taloussuunnittelu sekä talousarvio

Toiminnan ja talouden tuloksellisuuden tukemiseksi, perusteiden saamiseksi vuotuisen talousarvion laadintaa ja valtionapujen myöntämistä varten sekä johtamisedellytysten parantamiseksi kukin metsäkeskus ja kehittämiskeskus laativat monivuotisen toiminta- ja taloussuunnitelman ja toimittavat ne maa- ja metsätalousministeriölle sen mukaan kuin ministeriö määrää.

22 §

Valtionavun myöntäminen

Kun valtion talousarvioesitys on vahvistettu, maa- ja metsätalousministeriö päättää valtionapujen myöntämisestä metsäkeskuksille ja kehittämiskeskukselle niiden toimintaa varten.

Valtionavun ennakot maksetaan kuukausittain etukäteen.

Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa valtionapujen lopullisen määrän saatuaan metsäkeskusten ja kehittämiskeskuksen tilinpäätökset.

23 §

Varojen hoito ja käyttö

Metsäkeskuksille ja kehittämiskeskukselle myönnetty valtion varat on pidettävä erillään metsäkeskuksen ja kehittämiskeskuksen muista varoista metsäkeskuksen tai kehittä-

miskeskuksen käytettävissä olevalla valtion postisiirtotilillä. Varoja saa nostaa tililtä vain sitä mukaa kuin niitä käytetään tarkoitukseensa.

Metsäkeskuksille ja kehittämiskeskukselle myönnettyjen muiden kuin niiden toimintaan tarkoitettujen varojen hoidossa ja tilittämisessä on noudatettava, mitä valtion talousarviosta annetussa asetuksessa (1243/92) tilintekijästä säädetään. Maa- ja metsätalousministeriö voi kuitenkin määrätä sanotun asetuksen 56 §:ssä tarkoitettujen tositteiden liittämistä siihen tilitykseen, jonka metsäkeskus ja kehittämiskeskus toimittavat maa- ja metsätalousministeriölle.

24 §

Varojen käytön valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö valvoo metsäkeskusten ja kehittämiskeskuksen varojen käyttöä. Valvonnan toteuttamiseksi metsäkeskusten ja kehittämiskeskuksen on annettava maa- ja metsätalousministeriölle sen pyytämät tiedot ja selvitykset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittavat tarkemmat määräykset valtionapujen myöntämisestä, käytöstä ja käytön valvonasta sekä takaisinperinnästä.

25 §

Tilikausi ja tilinpäätös

Metsäkeskuksen ja kehittämiskeskuksen tilikausi on kalenterivuosi. Kultakin tilikaudelta on laadittava tilinpäätös, joka käsittää tuloslaskelman, taseen ja niiden liitetiedot sekä toimintakertomuksen.

Metsäkeskuksen ja kehittämiskeskuksen, joilla on kirjanpitolaissa (655/73) tarkoitettulla tavalla määräämisvalta toisessa kirjanpito-velvollisessa yhteisössä, tulee laatia ja sisällyttää tilinpäätökseensä konsernitase liitteineen.

Toimintakertomuksen tulee sisältää selvitys metsäkeskuksen ja kehittämiskeskuksen toiminnasta ja varojen käytöstä tilikauden aikana.

26 §

Tilinpäätöksen allekirjoittaminen ja vahvistaminen

Tilinpäätöksen allekirjoittaa johtaja. Tilin-

päätös on johtokunnan vahvistettava tilikautta seuraavan vuoden huhtikuun loppuun mennessä. Vahvistettu tilinpäätös on toimitettava maa- ja metsätalousministeriölle tilikautta seuraavan vuoden toukokuun loppuun mennessä.

27 §

Tilintarkastajat ja heidän tehtävänsä

Jos tilintarkastajaksi määrätään tilintarkastusyhteisö, on tämän ilmoitettava, kenellä on päävastuu tilintarkastuksen toimittamisesta.

Tilintarkastajan on tarkastettava hyvää tilintarkastustapaa noudattaen tilikauden kirjanpito, tilinpäätös ja hallinto.

Kun tilintarkastus on tehty, tilintarkastajan on tehtävä siitä tilinpäätökseen merkintä, jossa viitataan tilintarkastuskertomukseen, ja lausuttava siitä, onko tilinpäätös laadittu hyvän kirjanpitoitavan mukaisesti.

Tilintarkastajan on annettava kultakin tilikaudelta tilintarkastuskertomus.

28 §

Tilintarkastuskertomus

Tilintarkastuskertomuksen, joka on annettava johtokunnalle tilikautta seuraavan maaliskuun loppuun mennessä, tulee sisältää lausunto:

1) siitä, onko metsäkeskuksen tai kehittämiskeskuksen hallintoa ja taloutta hoidettu säännösten ja määräysten mukaisesti;

2) siitä, onko tilinpäätös laadittu sitä koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;

3) siitä, antaako tilinpäätös oikeat ja riittävät tiedot tilikauden toiminnasta ja taloudesta;

4) siitä, ovatko varojen käytöstä toimintakertomuksessa annetut tiedot oikeita; sekä

5) tilinpäätöksen vahvistamisesta.

Jos tilintarkastaja havaitsee, että metsäkeskuksen tai kehittämiskeskuksen taloutta ja hallintoa on hoidettu vastoin säännöksiä ja määräyksiä tai asianomainen vastuuvollinen on muuten syyllistynyt tekoon tai laiminlyöntiin, josta saattaa seurata vahingonkorvausvelvollisuus, tilintarkastajan tulee esittää siitä tilintarkastuskertomuksessa muistutus. Jos muistutus kohdistuu johtokunnan toimintaan, on asia saatettava maa- ja metsätalousministeriön tietoon, joka päättää asian vaatimista toimenpiteistä.

Jos tilintarkastaja kesken tilikauden havaitsee merkittävää huomautettavaa metsäkeskuksen tai kehittämiskeskuksen hallinnossa ja taloudessa, on asiasta viipymättä ilmoitettava johtajalle ja johtokunnalle sekä maa- ja metsätalousministeriölle.

29 §

Tilintarkastajan läsnäolo-oikeus

Tilintarkastajalla on oikeus olla läsnä ja käyttää puhevaltaa metsäkeskuksen ja kehittämiskeskuksen johtokunnan kokouksessa, jossa käsitellään hänen tehtäviinsä liittyviä asioita.

30 §

Tilintarkastajan riippumattomuus ja esteellisyys

Tilintarkastajalla on oltava edellytykset riippumattoman tilintarkastuksen toimittamiseen. Jos edellytykset riippumattomaan tilintarkastukseen puuttuvat, tilintarkastajan on kieltäydyttävä vastaanottamasta tehtävää tai luovuttava siitä.

Tilintarkastaja on esteellinen ainakin silloin, kun hän on:

1) metsäkeskuksen tai kehittämiskeskuksen johtokunnan jäsen tai varajäsen taikka sanottujen organisaatioiden palveluksessa oleva henkilö;

2) sellaisen yhteisön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsen, toimitusjohtaja tai vastaavassa asemassa oleva, jossa metsäkeskuksella tai kehittämiskeskuksella on kirjanpitolaisa tarkoitetulla tavalla määräämisvalta, taikka se, jonka tehtävänä on yhteisön kirjanpidon tai varojen hoito taikka hoidon valvonta;

3) metsäkeskuksen tai kehittämiskeskuksen johtokunnan jäsenen tai varajäsenen, johtajaan tai tämän sijaiseen taikka metsäkeskuksen tai kehittämiskeskuksen kirjanpidosta tai varojen hoidosta vastaavaan henkilöön hallintomenettelylain 10 §:n 2 momentissa tarkoitetussa suhteessa oleva henkilö;

4) sellaisen rahalaitoksen palveluksessa oleva, johon metsäkeskuksella tai kehittämiskeskuksella on vakinainen asiakassuhde; tai

5) metsäkeskusten osalta asianomaisen metsäkeskuksen toimialueen metsänhoitoyhdistyksen hallituksen jäsen tai sanotun yhdistyksen palveluksessa oleva henkilö.

31 §

Tilintarkastajan tietojensaantioikeus ja salassapitovelvollisuus

Metsäkeskuksen ja kehittämiskeskuksen johtokunnan ja johtajan on varattava tilintarkastajalle tilaisuus toimittaa tarkastus siinä laajuudessa kuin tämä katsoo sen tarpeelliseksi sekä annettava sellaista selvitystä ja apua, jota tilintarkastaja pyytää.

Tilintarkastaja ei saa ilmaista ulkopuoliselle tilintarkastustehtävää suorittaessaan tietoonsa saamaa sellaista seikkaa, josta voi aiheutua metsäkeskukselle tai kehittämiskeskukselle haittaa. Edellä sanottua ei sovelleta, jos seikka on muualla säädetty ilmaistavaksi.

Tilintarkastaja on velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle sen pyytämät tiedot.

32 §

Tilintarkastajan eroaminen ja erottaminen

Tilintarkastaja voi erota tehtävästään kesken toimikauden ilmoittamalla siitä maa- ja metsätalousministeriölle.

Maa- ja metsätalousministeriö voi erottaa tilintarkastajan tehtävästään kesken toimikauden.

Kesken toimikauden eronneen tai erotetun tilintarkastajan tilalle määrätään uusi tilintarkastaja jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

33 §

Palkkiot ja korvaukset

Maa- ja metsätalousministeriö määrää metsäkeskusten ja kehittämiskeskuksen johtokuntien ja katselmustoimikuntien jäsenten palkkiot sekä päivärahan ja matkakustannusten korvausten perusteet.

34 §

Haasteen tiedoksianto

Haasteen tai muun tiedoksiannon katsotaan tulleen metsäkeskuksen tai kehittämiskeskuksen tietoon, kun se on annettu tiedoksi asianomaisen metsäkeskuksen tai kehittämiskeskuksen johtajalle tai hänen sijaiselleen.

35 §

Työjärjestys

Tarkemmat määräykset metsäkeskusten ja kehittämiskeskuksen organisaatioista, henkilöstöstä ja heidän tehtävistään, asioiden ratkaisemisesta sekä muusta toiminnan järjestämisestä annetaan työjärjestyksellä, jonka kukin metsäkeskus ja kehittämiskeskus itselleen vahvistaa. Metsäkeskukselle kuuluvien viranomaisasioiden ratkaisuvallan järjestämisestä koskevat tarkemmat määräykset antaa tarpeen mukaan kuitenkin maa- ja metsätalousministeriö.

36 §

Metsäsuunnitelma

Metsäsuunnitelmalla tarkoitetaan metsänomistajan metsien puuvaroja ja tilaa sekä niiden hoitoa ja käyttöä koskevaa useampi-vuotista suunnitelmaa.

4 luku

Katselmustoimikunta

37 §

Katselmustoimikunnan kokoonpano

Katselmustoimikunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan määrää ja eron heille myöntää maa- ja metsätalousministeriö.

Edellä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettut metsäkeskuksen toimialueella toimivat edustavimmat metsänomistajien järjestöt valitsevat katselmustoimikuntaa varten kolme metsänomistajia edustavaa jäsentä. Jäseniä valittaessa on huolehdittava siitä, että metsäkeskuksen toimialueen eri metsänomistajaryh-mät tulevat katselmustoimikunnassa edustetuiksi.

Kukin metsäkeskus nimeää katselmustoimikuntaa varten kolme toimihenkilöään. Nimetyt eivät saa olla viranomaistoimihenkilöitä.

Katselmustoimikunnan jäsenen toimikausi on neljä vuotta. Jos katselmustoimikunnan jäsen eroaa tai kuolee kesken toimikauden, valitaan tai nimetään hänen tilalleen tarvittaessa uusi jäsen jäljellä olevaksi toimikaudek-

si samassa järjestyksessä kuin alkuperäinen jäsen.

38 §

Katselmustoimikunnan jäsenten kelpoisuus ja esteellisyys

Katselmustoimikunnan jäsenen tulee olla perehtynyt metsätalouteen sekä puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi metsätaloutta koskevaan lainsäädäntöön.

Katselmustoimikunnan jäsen ei saa olla toimikauden alkaessa 65 vuotta täyttänyt.

Katselmustoimikunnan puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja jäsenen esteellisyydestä on soveltuvin osin voimassa, mitä hallintomenettelylaissa virkamiehen esteellisyydestä säädetään.

39 §

Katselmustoimikunnan kokoontuminen

Pyyntö katselmuksen suorittamisesta on tehtävä asianomaiselle metsäkeskukselle, joka ilmoittaa asian edelleen katselmustoimikunnan puheenjohtajalle tai, tämän ollessa estynyt, varapuheenjohtajalle.

Katselmustoimikunta kokoontuu puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan kutsusta. Katselmustoimituksesta on vähintään kymmenen päivää ennen toimitusta ilmoitettava metsänomistajalle ja muille asianosaisille.

5 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

40 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1996.

Tällä asetuksella kumotaan metsäkeskuksesta ja metsälautakunnista 15 päivänä helmikuuta 1991 annettu asetus (299/91).

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

41 §

Johtokunnat

Poiketen siitä, mitä edellä tässä asetuksessa säädetään johtokuntien asettamisesta, maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus määrätä metsäkeskuksille ja kehittämiskeskukselle väliaikaiset johtokunnat toiminnan käynnistämistä ja juoksevien asioiden hoitamista varten siihen asti, kunnes johtokunnat on asetettu tämän asetuksen mukaisessa järjestyksessä.

42 §

Toimien täyttäminen

Poiketen siitä, mitä edellä tässä asetuksessa säädetään metsäkeskusten ja kehittämiskeskuksen johtajien sekä metsäkeskusten viranomaistoimihenkilöiden valinnasta, maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus valita metsäkeskuksille ja kehittämiskeskukselle väliaikaiset johtajat toiminnan käynnistämistä ja juoksevien asioiden hoitamista varten sekä metsäkeskuksiin viranomaisasioita ratkaisemaan väliaikaiset viranomaistoimihenkilöt siihen asti, kunnes sanotut henkilövalinnat on tehty asetuksen mukaisessa järjestyksessä.

Kun metsäkeskusten ja kehittämiskeskuksen toimia täytetään ensimmäisen kerran tämän asetuksen mukaisesti, niitä ei tarvitse julistaa haettaviksi eikä niiden avoinnaolosta tarvitse ilmoittaa.

43 §

Tilikausi

Poiketen siitä, mitä edellä tässä asetukses-

sa säädetään metsäkeskusten ja kehittämis-
keskuksen tilikaudesta, metsäkeskusten ja
kehittämiskeskuksen ensimmäinen tilikausi
on 1.3.—31.12.1996 välinen aika.

Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 94

Asetus**maaseutuelinkeinoasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
kumotaan 8 päivänä helmikuuta 1991 annetun maaseutuelinkeinoasetuksen (248/91) 6, 13, 14, 19, 20 ja 27 § sekä 45 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 14 § 10 päivänä syyskuuta 1993 annetussa asetuksessa (806/93), 19 ja 20 § osittain muutettuina 16 päivänä lokakuuta 1992 annetulla asetuksella (918/92) sekä 27 § muutettuna viimeksi mainituilla asetuksilla,

muutetaan 1 §:n 3 momentti, 2 §:n 1 momentti, 3, 4, 7, 8, 8 a, 12 ja 15—17 §, 18 §:n 1 ja 3 momentti, 21—25 §, 45 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta, 46 §, 47 §:n 1 ja 2 momentti, 50 §:n 1 momentti, 52 ja 55 § sekä 56 §:n 1 momentin 8 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 3 momentti ja 8 a § mainitussa 10 päivänä syyskuuta 1993 annetussa asetuksessa, 2 §:n 1 momentti ja 50 §:n 1 momentti 3 päivänä huhtikuuta 1992 annetussa asetuksessa (297/92), 3, 21 ja 52 § osittain muutettuina mainitulla 16 päivänä lokakuuta 1992 annetulla asetuksella, 7, 8, 15 ja 16 § osittain muutettuina mainitulla 3 päivänä huhtikuuta 1992 annetulla asetuksella, 12 ja 46 § osittain muutettuina 10 päivänä syyskuuta 1993 annetulla asetuksella sekä 24 § ja 45 § 1 momentin 1 ja 2 kohta mainitussa 16 päivänä lokakuuta 1992 annetussa asetuksessa, sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 10 päivänä syyskuuta 1993 annetulla asetuksella, uusi 4 momentti sekä asetukseen uusi 3 a §, 2 a luku, 45 a—45 f, 46 a ja 55 a § seuraavasti:

1 §

Tuen myöntämisen yleiset edellytykset

Taloudellisen aseman ja maksuvalmiuden arvioimiseksi tulee maaseutuelinkeinolain mukaista tukea koskevaan hakemukseen liittää maa- ja metsätalousministeriön hyväksymien perusteiden mukaiset selvitykset maksuvalmiudesta ja kannattavuudesta. Jos tukea haetaan huomattavaan maanostoon tai

investointiin, on hakemukseen lisäksi liitettävä kehittämissuunnitelma, jollei sitä ole jätetty erikseen jo aikaisemmin. Kannattavuus selvitystä ei kuitenkaan vaadita, jos kysymyksessä on asuntorahoitus tai työsuojelua, ympäristönsuojelua tai perinneympäristön säilyttämistä koskeva hanke taikka jos vesihuoltohankkeen toteuttaa maaseutuelinkeinolain 5 §:n 1 momentin 3 a kohdassa tarkoitettu yhteisö.

Kehittämissuunnitelmaa laadittaessa on maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91, jäljempänä rakenneasetus, 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn lisäksi otettava huomioon, mitä suunnitelmasta maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain (1303/94) nojalla säädetään tai määrätään.

2 §

Muusta ammatista saadut enimmäistulot

Maaseutuelinkeinolain 8 §:n 1 momentissa tarkoitetun henkilön muusta kuin sanotussa laissa tarkoitetun elinkeinon tai ammatin harjoittamisesta saamat valtion verotuksessa veronalaiset kokonaistulot eivät saa ylittää yhteensä 151 000 markkaa vuodessa. Avio- puolisoiden ja muiden maaseutuelinkeinolain 5 §:n 3 momentissa tarkoitettujen henkilöiden osalta vastaavat yhteenlasketut tulot eivät saa ylittää 192 000 markkaa vuodessa. Tulot todetaan asian vireilletuloajankohtaa edeltäneessä viimeksi toimitetussa verotuksessa todettujen veronalaisten tulojen perusteella ottaen kuitenkin huomioon arvioitut tai muutoin todettavissa olevat tuloissa tapahtuneet muutokset.

3 §

Asuminen

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että maatilatalouden harjoittaja asuu maatilalla tai enintään viiden kilometrin etäisyydellä maatilalan talouskeskuksesta.

Asumisetäisyys voi tuotantosuunta huomioon ottaen olla pitempikin, jos tilalla harjoitettavaa tuotantoa tai pienyritystä voidaan taloudellisesti ja tarkoituksenmukaisesti hoitaa asuinpaikasta käsin taikka jos kauempana asuminen on tilapäistä.

Perinneympäristön säilyttämistä koskevien hankkeiden osalta pidetään asumisetäisyyttä tarkoituksenmukaisena, jos asuinpaikka on enintään 50 kilometrin etäisyydellä maatilalan lähimmistä tiluksista. Erityisestä syystä asumisetäisyys voi olla jonkin verran pitempikin.

Kun tilan omistaa tai sitä hallitsee useampi kuin yksi luonnollinen henkilö, vähintään yhden yrityksen toimintaan omatoimisesti

osallistuvan henkilön on täytettävä asumista koskevat vaatimukset.

Jos tilalla ei ole tuotantorakennusten yhteydessä sijaitsevaa asumiseen kelpollista asuinrakennusta, talouskeskuksena pidetään kotieläintuotantoa harjoitettaessa kotieläinrakennuksia ja muuta tuotantoa harjoitettaessa talousrakennuksia tai suojia, joissa pääosa yritystoiminnassa tarpeellisista tuotantovälineistä säilytetään. Tilan katsotaan sijaitsevan siinä kunnassa, jossa sen talouskeskus sijaitsee.

3 a §

Tilapäinen poissaolo asuinpaikalta

Poissaolo 3 §:n 1 momentissa tarkoitetulta asuinpaikalta katsotaan tilapäiseksi, jos se johtuu:

- 1) sairaudesta;
- 2) maaseutuelinkeinolain tai maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain mukaiseen yritystoimintaan liittyvästä opiskelusta;
- 3) asevelvollisuuden suorittamisesta; tai
- 4) muusta näihin verrattavasta syystä.

Asumisvaatimuksen ei kuitenkaan katsota täyttyvän, jos poissaolo kestää yhtäjaksoisesti yli kuusi kuukautta, ellei joku tilan tai yrityksen hoitoon osallistuva perheenjäsen asu tilan tai yrityksen sijaintipaikalla tai niiden läheisyydessä.

4 §

Vuokramaa

Maatilaan kuuluviksi katsotaan sellaiset varsinaiseen maatalouteen tai erikoismaatalouteen soveltuvat kirjallisen vuokrasopimuksen nojalla hallitut alueet, joiden vuokra-aikaa on tukea haettaessa jäljellä vähintään viisi vuotta, sekä tuotantorakennukset tai rakennetut alueet, joiden vuokra-aikaa tukea haettaessa on jäljellä vähintään kymmenen vuotta.

7 §

Avustuksen hakeminen ja myöntäminen

Avustusta koskeva hakemus liitteinen on toimitettava sille maaseutuelinkeinopiirille, jonka alueella yritys sijaitsee. Hakemuksen on liitettävä maa- ja metsätalousministeriön määräämät selvitykset.

Investointiavustusta on haettava ennen käyttöomaisuuden hankkimista taikka avustuksella rahoitettavan rakentamis- tai muun työn aloittamista. Pienyritystoiminnan käynnistysavustusta on haettava ennen tuotanto- toiminnan tai laajennetun tuotantotoiminnan aloittamista ja kehittämisavustusta ennen kehittämishankkeen aloittamista.

Avustushakemus, joka on toimitettu maaseutuelinkeinopiirille myöhemmin kuin 2 momentissa on edellytetty, voidaan ottaa käsiteltäväksi, jos maaseutuelinkeinopiiri erityisistä syistä niin päättää.

Avustuksen myöntää maaseutuelinkeinopiiri.

8 §

Lainaa koskevan tukihakemuksen käsittely

Valtionlainaa ja korkotukilainaa koskevaan tukihakemukseen sovelletaan, mitä 7 §:n 1—3 momentissa säädetään. Tukihakemukseen on liitettävä luottolaitoksen lausunto haetusta lainasta.

Maanostolainaa koskeva tukihakemus on toimitettava maaseutuelinkeinopiirille vuoden kuluessa kauppa- tai muun saantokirjan allekirjoittamisesta.

Lainan myöntää luottolaitos saatuaan maaseutuelinkeinopiirin päätöksen korkotuesta tai tuesta, joka liittyy valtionlainaan.

Lainan myöntämisen edellytyksillä tarkoitetaan jäljempänä niitä edellytyksiä, joilla maaseutuelinkeinopiiri voi myöntää valtionlainaan tai korkotukilainaan liittyvän tuen, ellei kysymys ole luottolaitoksesta lainan myöntäjänä.

8 a §

Valtiontakauksen hakeminen

Valtiontakausta koskeva hakemus jätetään sille luottolaitokselle, jolta takauksen kohteena olevaa lainaa haetaan tai joka on sen myöntänyt. Luottolaitoksen on toimitettava hakemus ja sitä koskeva lausuntonsa sille maaseutuelinkeinopiirille, jonka alueella tila tai yritys sijaitsee.

12 §

Investointien tukimuoto

Investointiin, jonka hyväksyttävä kokonaiskustannus on enintään 30 000 markkaa, voidaan myöntää vain avustusta.

Asuinympäristön kuntoonpanosta aiheutuviin kustannusarvion tai muun suunnitelman mukaisiin kohtuullisiin kustannuksiin samoin kuin maaseudun perinneympäristön säilyttämiseksi rakennusten ja rakennelmien korjaamiseen ja parantamiseen sekä perinneympäristön säilyttämisessä tarvittaviin alkuinvestointeihin voidaan myöntää vain valtionlainaan tai korkotukilainaan liittyvää tukea.

Muihin investointeihin voidaan myöntää avustusta, valtionlainaan liittyvää tukea tai korkotukea.

15 §

Maatilojen investointituki

Tukea maatilatalouden tuotannollisiin käyttö- tai vaihto-omaisuusinvestointeihin voidaan rakenneasetuksen 12 artiklan mukaisesti myöntää seuraavasti:

1) enintään 30 prosenttia hyväksytyjen kustannusten määrästä tiloilla, jotka täyttävät rakenneasetuksen 12 artiklan 1 kohdan edellytykset, kuitenkin irtaimistohankinnoissa rakenneasetuksen 17 artiklassa tarkoitettujen alueiden ulkopuolella enintään 20 prosenttia hyväksytyjen kustannusten määrästä; ja

2) enintään 20 prosenttia hyväksytyjen kustannusten määrästä tiloilla, joihin sovelletaan rakenneasetuksen 12 artiklan 2 kohtaa, kuitenkin irtaimistohankinnoissa rakenneasetuksen 17 artiklassa tarkoitettujen alueiden ulkopuolella enintään 15 prosenttia hyväksytyjen kustannusten määrästä.

Tämän pykälän 1 momentin estämättä voidaan ympäristönsuojelullisiin investointeihin sekä työsuojelullisten investointien suunnittelukustannuksiin myöntää tukea enintään 30 prosenttia hyväksytyjen kustannusten tai hyväksytyjen suunnittelukustannusten määrästä. Niin ikään tukea voidaan myöntää maaseudun perinneympäristön säilyttämiseksi rakennusten ja rakennelmien korjaamiseen ja parantamiseen sekä kyseisessä säilyttämisessä tarvittaviin alkuinvestointeihin enintään 30 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

Investointitukea voidaan myöntää alueellisten ja paikallisten energialähteiden käytön, energiansäästön ja uuden energiantuotantoteknologian käyttöönoton edistämiseksi. Tukemiskelpoisena pidetään jätelämpöä, vesistön, ilman tai maaperän lämpöä tai muuta paikallista energialähdettä taikka tuuli- tai aurinkoenergiaa hyödyntävän laitoksen ra-

kentamista tai muutostyötä. Tukea voidaan myöntää myös toiminnassa olevan energiaa tuottavan laitoksen sellaista muutostyötä varten, jonka tarkoituksena on edellä mainittujen energialähteiden käytön tehostaminen, lisääminen tai siihen siirtyminen. Tukea voidaan myöntää enintään 30 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

16 §

Siirtymäajan tuki

Myönnettäessä tukea sika-, muna- ja siipikarjatalouden investointeihin pidetään tuotannonaloittaisena kokonaistuotantokapasiteettina siirtymäkauden alkaessa 1 päivänä tammikuuta 1995 sika-, muna- ja siipikarjatalousyritysten yhteenlaskettua eläinpaikkamäärää kullakin tuotannonalalla. Perusteena ovat tällöin 31 päivänä joulukuuta 1994 voimassa olleet kotieläintuotannon ohjaamisesta annetun lain (1305/90) nojalla myönnetty kotieläinluvut tai mainitun lain mukaiset oikeudet pitää kotieläimiä. Tukea ei kuitenkaan saa myöntää häkkikanaloiden investointeihin.

Puutarhatalouden investointeihin ei saa rakenneasetuksen 7 artiklan mukaisen tuen lisäksi myöntää tukea, jos tuen johdosta puutarhatalouden kasvihuonealan ja avomaaviljelyn yhteenlaskettu ala ylittää sen alan, joka puutarhataloudessa oli käytössä 1 päivänä tammikuuta 1995.

17 §

Maanhankinnan lainoitus

Maanostolainaa peltolisäalueen hankkimista varten ei saa myöntää, jos pelto on yli 15 kilometrin etäisyydellä ostajan maatilán talouskeskuksesta kulkukelpoista tietä pitkin mitattuna. Erityisistä syistä etäisyys voi olla sanottua jonkin verran pitempi.

Maanostolainaa metsälisäalueen hankkimista varten ei saa myöntää, jos metsä on yli 50 kilometrin kulkuetäisyydellä ostajan talouskeskuksesta.

Maanostolainaa saadaan myöntää tulevalle tilanpidon jatkajalle sellaisen maatilán tai lisäalueen hankkimista varten, joka soveltuu lisäalueeksi hakijan vanhempien tai toisen heistä omistamaan maatiláan.

Maanostolainaa saadaan myöntää tulevalle tilanpidon jatkajalle myös perintökaaren 25

luvun 1 b §:n mukaisissa tilanteissa silloin, kun hankittu alue soveltuu lisäalueeksi hakijan yhdessä eloon jääneen vanhemman kanssa omistamaan maatiláan. Lainan myöntämisen edellytyksenä on, että sen maatilán omistaja, jonka lisäalueeksi maatala tai alue hankitaan, antaa sitoumuksen siitä, ettei hän luovuta maatilaa muulle kuin lainan saajalle.

18 §

Tuen myöntäminen useammalle kuin yhdelle henkilölle

Maanostolainaa asuntotilan tai maaseutuelinkeinolain 16 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa maatilán hankkimista varten voidaan myöntää kahdelle tai useammalle henkilölle yhteisesti, jos kaikki yhteisomistajat täyttävät asumisen osalta 3 §:ssä säädetty edellytykset, ottaen kuitenkin huomioon 3 a §:ssä tarkoitettut poikkeukset, ja ainakin yksi heistä täyttää muut tuen myöntämisen edellytykset.

Edellä 2 momentissa tarkoitettut edellytykset täyttävälle henkilölle tai kyseiset edellytykset täyttävälle henkilölle voidaan yksinäänkin myöntää investointiavustusta sekä muuta lainaa kuin maanostolainaa maatilán tai asuntotilan hankintaan, jos maatilán muut yhteisomistajat tai -haltijat antavat siihen suostumuksensa.

21 §

Investointituki

Investointitukea yritystoiminnan laajentamiseen ja käyttöomaisuuden uudistamiseen voidaan myöntää vain, jos siten saavutetaan tuettavan yritystoiminnan tarjoamien työtilaisuuksien, tuotannon jalostusarvon tai palvelusten oleellinen lisäys.

Investointitukea voidaan kuitenkin myöntää pienyritystoiminnan ympäristönsuojelun tehostamiseen, vaikka hanke ei täytä 1 momentin mukaisia edellytyksiä.

Jos uudistettavan käyttöomaisuuden hankintaan on aikaisemmin myönnetty valtion varoista avustusta, lainaa tai korkotukea, investointitukea voidaan myöntää vain työtilaisuuksien, tuotannon jalostusarvon tai palvelusten lisäystä vastaavalta osin.

Mitä 15 §:ssä säädetään maatilojen investointien tuesta, sovelletaan myös pienyritystoiminnan investointeihin.

22 §

Pienyritystoiminnan investointien tukimuodot

Investointiin, jonka hyväksyttävä kokonaiskustannus on enintään 30 000 markkaa, voidaan myöntää vain avustusta.

Investointeihin voidaan myöntää lainaa enintään 70 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä kustannuksista.

Lainaa kiinteistön tai sen osan hankintaan voidaan myöntää, jos hankitulla alueella oleva rakennus on tarpeen pienyritystoiminnassa. Hankittu alue on lainoituskelpoinen ainoastaan siltä osin kuin se on välttämätön pienyritystoiminnassa. Rakentamattoman tilan tai sen osan hankintaan voidaan myöntää lainaa vain, jos kysymys on vesialueesta.

Myönnettäessä maanostolainaa maaseudun pienyritystoimintaan tarkoitetun kiinteistön hankintaan käytetään lainaehtoina soveltuvin osin maatilalan lisäalueen lainoituksessa noudatettavia lainaehtoja.

23 §

Käynnistysavustus

Käynnistysavustusta voidaan myöntää maaseudun pienyritystoiminnasta aiheutuviin kustannuksiin yhdeltä, kahdelta tai kolmelta tuotantotoiminnan tai laajennetun tuotantotoiminnan aloittamista seuraavalta käynnistysvuodelta.

24 §

Käynnistysavustus yrittäjälle

Yrittäjän itsensä osalta käynnistysavustusta voidaan myöntää vain aloitettavaa tai sellaiseen verrattavaa yritystoimintaa varten. Avustus määrätään kokoaikaisesti työllistetyin henkilön laskennallisen enintään 70 000 markan suuruisen vuositulon perusteella. Avustusta määrätään laskettaessa otetaan huomioon yrittäjän työpanos. Avustusta määrätään laskettaessa otetaan huomioon saman prosentin mukaan kuin työntekijän palkkaukseen myönnettävä avustus. Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa mainitun vuositulon vuosittain palkansaajien yleisen ansiotasoindeksin muutosta vastaavasti.

25 §

Kehittämisyavustus

Maaseutuelinkeinolain 21 §:ssä tarkoitettua kehittämisyavustusta voidaan myöntää koneiden ja laitteiden hankintaan enintään sanotun lain 19 §:n 2 momentissa säädetty määrä.

2 a luku.

Ohjelmaerusteiset avustukset

27 a §

Tukiperusteet

Myönnettäessä maaseutuelinkeinolain 22 a §:n nojalla avustusta kehittämishankkeisiin on kiinnitettävä erityistä huomiota:

- 1) alueiden tasapainoiseen kehittämiseen;
- 2) maaseutuyrittäjien toimeentulomahdollisuuksien parantamiseen;
- 3) yhteistoiminnan edistämiseen;
- 4) palvelujen oikeudenmukaiseen saataavuuteen ja palveluyrittäjyyden edistämiseen;
- 5) maatilatalouden tuotantopanosten hyväksikäytön tehostamiseen;
- 6) elinkeinon tukemisen avulla saavutettavaan alueelliseen hyvinvointiin;
- 7) alueen työllisyyteen;
- 8) alueen luontaisiin voimavaroihin; sekä
- 9) ympäristön ja maiseman vaalimiseen.

27 b §

Ohjelmaerusteinen avustus ja sen kohteet

Jos kehittämishankkeeseen ei liity investointeja, avustusta voidaan ohjelman toteuttamisen kannalta keskeisissä hankkeissa myöntää hankkeen koko hyväksyttävien kustannusten määrä.

Tuen kohteita valittaessa on soveltuvin osin noudatettava, mitä maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain 28 §:ssä säädetään ja sen nojalla annetuissa päätöksissä määrätään.

Myönnettäessä tukea elinkeinonharjoittajalle tai yritykselle sovelletaan, mitä maaseutuelinkeinolain 5 §:ssä säädetetään yritysmuodosta.

45 §

Laina-aika

Valtionlainojen laina-aika porrastetaan investointikohteesta riippuen seuraavasti:

- 1) tasingon maksu ja la-
kiosan täydennys 5—25 vuotta
2) lisäalueen hankinta 5—25 vuotta

45 a §

Valtionlainan korko

Valtionlainan vuotuinen korko eli kokonaiskorko on sama kuin niiden luottojen korko, jotka myönnetään maatilatalouden kehittämisrahastosta maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain 4 ja 5 §:n mukaisiin tarkoituksiin.

45 b §

Lainansaaajalta perittävä korko

Lainansaaajan on maksettava valtionlainasta ja korkotukilainasta vähintään kahden prosentin vuotuista korkoa.

45 c §

Korkoetuus

Korkoetuudella tarkoitetaan 45 a §:n mukaisen koron ja lainansaaajalta perittävän maaseutuelinkeinolain 26 §:n 2 momentissa tarkoitettua koron välistä erotusta, ottaen kuitenkin huomioon, mitä 45 b §:ssä säädetään.

Tukea myönnettäessä korkoetuus lasketaan sen koron perusteella, joka oli voimassa päätöstä annettaessa riippumatta siitä, minä ajankohtana valtionlaina luottolaitoksessa myönnetään tai nostetaan.

45 d §

Korkoetuuden muuntaminen avustukseksi

Päättyessään haettuun valtionlainaan liittyvästä tuesta maaseutuelinkeinoviranomainen päättää siitä markkamäärästä, joka kyseiselle lainalle enintään voidaan käyttää korkoetuutena päätöksessä ilmoitettuna laina-aikana. Korkoetuuden kokonaismarkkamäärä saadaan laskemalla puolivuositteisten korkoetuuserien summa nimellisarvoisena. Diskonttauskorkona käytetään 45 a §:n mukaista korkoa.

45 e §

Korkotuen muuttaminen avustukseksi

Päättyessään korkotukilainaan liittyvästä

korkotuesta maaseutuelinkeinoviranomainen päättää siitä markkamäärästä, joka kyseiselle lainalle enintään voidaan käyttää korkotukena päätöksessä ilmoitettuna laina-aikana. Korkotuen kokonaismarkkamäärä saadaan laskemalla puolivuositteisten korkotukierien summa nimellisarvoisena. Diskonttauskorkona käytetään luottolaitoksen ja lainanhakijan sopimaa korkoa.

45 f §

Tukitaso

Tukitasolla tarkoitetaan korkoetuutena tai korkotukena muodostuvan rahoitustuen osuutta investoinnin hyväksyttävistä kustannuksista.

Tukitaso saadaan laskemalla kysymyksessä olevasta lainasta puolivuositteain kertyvien korkoetuuksien tai korkotukien myöntämiskuuteen diskontattujen nykyarvojen summan prosenttiosuus investoinnin määrästä.

46 §

Valtionlainan takaisin periminen ja koron suorittaminen

Lainansaaajan tulee suorittaa valtionlaina takaisin yhtä suurin lyhennyserin puolivuositteain.

Valtionlainan korot ja lyhennykset erääntyvät maksettaviksi kunkin huhti- ja lokakuun viimeisenä päivänä. Lainan ensimmäinen lyhennysmaksu tulee maksaa sinä eräpäivänä, joka vuoden kuluttua ensiksi seuraa lainan tai sen ensimmäisen erän nostamisesta.

Lainan korko on suoritettava kunkin lainaerän nostopäivästä lukien, jollei maaseutuelinkeinolain 29 §:n 2 momentista muuta johdu.

Jollei yrityksen saneerauksesta annetun lain (47/93) tai yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain (57/93) mukaisesta tuomioistuimen päätöksestä muuta johdu, mainitussa menettelyssä sovittujen helpotusten lakattua valtionlaina erääntyy tässä pykälässä säädetyin tavoin. Sovittaessa ensiksi mainitun lain 97 §:ssä tai viimeksi mainitun lain 78 §:ssä tarkoitettua järjestelystä tai maaseutuelinkeinolain mukaisesta vapaaehtoisesta velkajärjestelystä on valtionlainojen eräpäiviin ja korkotukilainojen erääntymisjaksoihin sovellettava tämän pykälän säännöksiä.

Jos tuen määrä tai tukiehdot päätöksestä

tehdyn valituksen johdosta muuttuvat, on lainan määrää ja ehtoja muutettava vastamaan valitukseen annetun päätöksen ehtoja. Luottolaitos ei kuitenkaan ole velvollinen muuttamaan lainamäärää sitä määrää suuremmaksi, jota se on tukea haettaessa puoltanut.

Laina on 51 §:ssä tarkoitetut maksuhelpotukset mukaan lukien maksettava takaisin valtiolle maaseutuelinkeinolain 29 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa, jollei yritys-saneerauksesta, yksityishenkilön velkajärjestelystä tai vapaaehtoisesta velkajärjestelystä muuta johdu.

46 a §

Valtion ja luottolaitoksen välisen lainan hoito

Luottolaitos on velvollinen suorittamaan erääntyneet lyhennykset ja korot valtiolle seitsemän pankkipäivän kuluessa eräpäivästä.

47 §

Korkotukilainan erääntyminen ja korkojaksot

Korkotukilainan lyhennysten tulee erääntyä säännöllisesti vuosittain, puolivuositain, neljännesvuositain tai kuukausittain. Lyhennykset tulee suorittaa tasalyhennyksinä.

Korkotukilainan ensimmäinen lyhennysmaksu peritään viimeistään sinä eräpäivänä, joka vuoden kuluttua ensiksi seuraa lainan tai sen ensimmäisen erän nostamisesta. Asuntolainan tai rakennustyöhön myönnetyn investointilainan ensimmäinen lyhennysmaksu peritään kuitenkin viimeistään sinä eräpäivänä, joka kahden vuoden kuluttua ensiksi seuraa lainan tai sen ensimmäisen erän nostamisesta. Maa- ja metsätalousministeriö voi hyväksyä valuuttamääräisen lainan korkotukilainaksi myös silloin, kun lainan pääoma erääntyy yhdessä tai muutoin edellä mainittua harvemmissa erissä takaisin maksettavaksi.

50 §

Yhdellä kertaa maksettavat saamiset

Uutta maanostolainaa nostettaessa on ostettava tilaa tai aluetta ennestään rasittava ostajan vastattavakseen taikka maksettavakseen ottama maaseutuelinkeinolain taikka maaseutuelinkeinolain 59 §:n 1 tai 2 mo-

mentissa tarkoitetun lainsäädännön tai maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain mukainen laina tai valtion saaminen maksettava korkoineen yhdessä erässä heti takaisin. Luottolaitos voi kuitenkin siirtää edellä sanotut lainat uuden omistajan vastattaviksi, jos uutta maaseutuelinkeinolain tai maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain mukaista maanostolainaa ei myönnetä. Pienyritystoimintaa varten myönnetty laina voidaan pankin suostumuksella siirtää yrityksen ostaneelle henkilölle, joka on maaseutuelinkeinolain mukaan tukemiskelpoinen.

52 §

Työn suorittamisaika ja sen pidentäminen

Työ, jota varten on myönnetty maaseutuelinkeinolaissa tarkoitettua avustusta tai lainaa, on tehtävä loppuun kahden vuoden kuluessa lainan tai avustuksen myöntämisestä, kuitenkin kehittämissuunnitelman voimassaoloaikana, jollei työn suorittamisaikaan ole myönnetty pidennystä. Jos työtä varten on myönnetty sekä avustusta että lainaa, lasketaan edellä mainitut määräajat lainan myöntämisestä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua pidennystä on haettava ennen määräajan päättymistä. Pidennystä voidaan myöntää kerrallaan enintään vuosi ja yhteensä enintään kaksi vuotta.

Pidennystä koskeva hakemus on toimitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Jos hakemus koskee avustusta taikka avustusta ja lainaa, maaseutuelinkeinoviranomaisen on lähetettävä hakemus lausuntonsa kera edelleen maaseutuelinkeinopiirille ratkaistavaksi. Jos hakemus koskee ainoastaan lainaa, maaseutuelinkeinoviranomaisen on lähetettävä hakemus lausuntoineen lainan myöntäneelle luottolaitokselle, joka ratkaisee hakemuksen.

Jos hakemus kuitenkin koskee vuonna 1995 tai sen jälkeen myönnettyä tukea, pidennystä koskeva hakemus on toimitettava maaseutuelinkeinopiirille.

55 §

Lainavarojen nostaminen

Lainan saa nostaa sen jälkeen kun tuen myöntäneen viranomaisen päätös on annettu

ja luottolaitos on myöntänyt lainan. Lainan saa nostaa, vaikka tuen myöntäneen viranomaisen päätös ei olisikaan vielä lainvoimainen.

Maanostolaina saadaan nostaa enintään kahdessa erässä. Lainavarat on välittömästi käytettävä kauppakirjassa sovitun kauppahinnan, poismaksettavien luottojen ja kaupan rahoitukseen saadun luoton maksamiseen.

Investointilaina, asuntolaina ja pienyritystoiminnan rahoitukseen myönnetty laina saadaan nostaa yhdessä tai useammassa erässä maa- ja metsätalousministeriön määräämällä tavalla.

Lainan saajan on annettava lainan nostamista varten maa- ja metsätalousministeriön määräämät selvitykset.

55 a §

Valituksen vaikutus lainaan

Jos tuen määrä tai tukiehdot päätöksestä tehdyn valituksen johdosta muuttuvat, on lainan määrää ja ehtoja muutettava vastaamaan valitukseen annetun päätöksen ehtoja. Luottolaitos ei kuitenkaan ole velvollinen muuttamaan lainamäärää sitä määrää suuremmaksi, jota se on tukea haettaessa puoltanut.

Korkotukilainan ehtoja ei saa tehdyn valituksen johdosta vastoin luottolaitoksen suostumusta muuttaa.

56 §

Valtionlainan irtisanominen sekä avustuksen takaisin periminen

Valtionlaina tai avustus voidaan määrätä

Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1996

kokonaan tai osaksi heti takaisin maksettavaksi:

8) jos lainan saaja tai maaseutuelinkeinolain 5 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitetut henkilöt eivät ole kahteen vuoteen asuneet 3 §:ssä tarkoitetulla etäisyydellä maatilasta, ottaen kuitenkin huomioon 3 a §:n säännökset, tai eivät ole kahteen vuoteen omatoimisesti viljelleet lainoitettua maatilaa, eikä menettelyn voida katsoa johtuneen 7 kohdassa tarkoitetusta syystä;

Tämä asetus tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tätä asetusta sovelletaan niihin hakemuksiin, jotka on jätetty vuonna 1995 tai sen jälkeen, sekä sellaisiin ennen vuotta 1995 jätettyihin hakemukseen, joita ei ole ratkaistu ennen sanottua ajankohtaa. Asetuksen 45 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa, 45 a—46 a §:ää, 47 §:n 2 momenttia, 52, 55, 55 a §:ää ja 56 §:n 1 momentin 8 kohtaa sovelletaan niihin tukiin, jotka myönnetään tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

Edellä 7 §:n 2 momentin määräyksiä työn aloittamisesta ei sovelleta sellaiseen vuonna 1995 aloitettuun tai toteutettuun investointiin, jota koskeva avustushakemus on kyseisenä vuonna jätetty maaseutuelinkeinopiirille ennen investoinnin aloittamista tai toteuttamista.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 95

Asetus
rakennusasetuksen 1 a §:n 2 momentin kumoamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 1996

Ympäristöministerin esittelystä säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan rakennusasetuksen (266/59) 1 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 18 päivänä lokakuuta 1991 (1265/91).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1996.

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

N:o 96

Asetus

rakennussuojeluasetuksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 1996

Ympäristöministerin esittelystä säädetään:

1 §
Täten kumotaan 26 päivänä elokuuta 1988 annettu rakennussuojeluasetus (783/88) sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 10 päivänä joulukuuta 1993 (1153/93).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1996.

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

N:o 97

Valtioneuvoston päätös tunnustettujen puutarhatuottajien markkinointiorganisaatioiden tukemisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 1996

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1303/94) nojalla maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan myönnettäessä hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 14 artiklassa tarkoitettua käynnistysavustusta.

Tämän päätöksen määräyksiä on noudatettava sen lisäksi, mitä 1 momentissa sanotussa neuvoston asetuksessa, hedelmä- ja vihannesalan tuottajajärjestöjen todellisista perustamis- ja hallintokuluista annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2118/78 ja maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/94), jäljempänä rakennepolitiikkalaki, säädetään.

Käynnistysavustusta voidaan myöntää sellaiselle markkinointiorganisaatiolle, joka on puutarhatuottajien markkinointiorganisaatioiden tunnustamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (850/95) mukaisesti tunnustettu.

Käynnistysavustusta voidaan kunakin kalenterivuonna myöntää enintään maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa tarkoitukseen osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2 §

Käynnistysavustuksen hakeminen

Käynnistysavustusta haetaan maa- ja met-

sätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella.

Hakemus jätetään sille maaseutuelinkeino-
piirille, jonka toimialueella markkinointiorganisaation pääasiallinen toimipiste sijaitsee.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset käynnistysavustuksen hakuajoista ja muusta hakemismenettelystä.

3 §

Käynnistysavustuksen myöntäminen ja maksaminen

Käynnistysavustuksen myöntää maa- ja metsätalousministeriö. Avustus myönnetään kultakin vuodelta erikseen.

Avustuksen lopullinen suuruus perustuu markkinointiorganisaation vuosittain antamaan selvitykseen todellisista perustamis- ja hallintokustannuksista sekä kunkin vuoden aikana markkinoidun tuotannon arvosta tuottajahinnoin laskettuna. Tuotannon arvoa laskettaessa ei oteta huomioon arvonlisäveroa.

Avustus voidaan myöntää myös ennakkona hakemuksessa ilmoitetun tuotannon arvosta ja todellisista perustamis- ja hallintokustannuksista esitetyn hyväksyttävän arvion perusteella.

Tarkemmat määräykset avustuksen myöntämisestä ja maksamisesta antaa maa- ja metsätalousministeriö.

4 §

Käynnistysavustuksen lakkauttaminen ja takaisin periminen

Käynnistysavustus voidaan rakennepolitiikkalain 41 §:n 2 momentin 2 kohdan perusteella lakkauttaa tai periä takaisin, jos käynnistysavustuksen saaja on avustuksen maksamista seuraavien viiden vuoden aikana ilman pakottavaa syytä lopettanut avustuksen myöntämisen perusteena olevan toimintansa taikka olennaisesti supistanut tai muuttanut sitä.

Käynnistysavustus voidaan rakennepolitiikkalain 41 §:n 2 momentin 5 kohdan perusteella lakkauttaa tai periä takaisin, jos avustusta saanut yhteisö tai yhteisön työntekijät kieltäytyvät antamasta avustuksen käyttöön liittyviä tietoja taikka tili- ja muita asiakirjoja maa- ja metsätalousministeriön tai sen alaisen viranomaisen määräämille tarkastajille taikka avustamasta tarpeellisessa määrin rakennepolitiikkalain mukaisten tarkastusten ja valvonnan suorittamisessa.

Sen lisäksi käynnistysavustuksen lakkauttamisesta ja takaisinperimisestä on voimassa,

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

mitä siitä muutoin rakennepolitiikkalain 41 §:ssä säädetään.

5 §

Takaisin perittävälle määrälle maksettava korko

Takaisin perittävälle määrälle on maksettava avustuksen maksupäivästä lukien vuotuista korkoa korkolain (633/82) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättyinä kolmella prosenttiyksiköllä.

6 §

Viivästyskorko

Mikäli takaisin maksettavaksi määrättyä käynnistysavustusta tai sen osaa ei makseta määräajassa, takaisin maksettavaksi määrättylle pääomalle peritään vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan kunkin erän erääntymisestä lukien.

7 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 1996.

Hallitusneuvos Timo Tolvi

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 92–97, 3 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1996